

2025/782

2025.4.24.

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/782 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2025. április 23.)

**a 152/2009/EK rendeletnek a takarmányokban található karbonátok meghatározása tekintetében
történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 34. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 152/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja a takarmányok hatósági ellenőrzése során alkalmazott mintavételi és vizsgálati módszereket.
- (2) Az (EU) 2024/771 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽³⁾ törölte a takarmányban található karbonátok meghatározására szolgáló vizsgálati módszert. Az engedélyezett lantán-karbonát-oktahidrát takarmány-adalékanyagban található karbonátok mennyiségi meghatározása azonban szükségessé teszi a törölt vizsgálati módszer alkalmazását.
- (3) Ezenfelül a 68/2013/EU bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ bizonyos takarmány-alapanyagok esetében kötelezően előírja a kalcium-karbonát feltüntetését. Az e takarmány-alapanyagokban található kalcium-karbonát mennyiségének meghatározására a törölt vizsgálati módszert kell alkalmazni.
- (4) Ezért indokolt újra bevezetni a takarmányban található karbonátok meghatározására szolgáló vizsgálati módszert.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 152/2009/EK rendelet III. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

⁽¹⁾ HL L 95., 2017.4.7., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

⁽²⁾ A Bizottság 152/2009/EK rendelete (2009. január 27.) a takarmányok hatósági ellenőrzése során alkalmazott mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról (HL L 54., 2009.2.26., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/152/oj>).

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2024/771 végrehajtási rendelete (2024. február 29.) a takarmányok hatósági ellenőrzése során alkalmazott mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló 152/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 2024/771., 2024.3.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/771/oj).

⁽⁴⁾ A Bizottság 68/2013/EU rendelete (2013. január 16.) a takarmány-alapanyagok jegyzékéről (HL L 29., 2013.1.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/68/oj>).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2025. április 23-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A 152/2009/EK rendelet III. melléklete a következő résszel egészül ki az „O. A KLORIDOKBÓL SZÁRMAZÓ KLÓR MEGHATÁROZÁSA” rész után:

„P. KARBONÁTOK MEGHATÁROZÁSA

1. Cél és alkalmazási terület

A módszer lehetővé teszi a takarmányokban lévő, hagyományosan kalcium-karbonátban kifejezett karbonátok mennyiségének meghatározását, kivéve a vas-karbonátot tartalmazó takarmányokat.

2. Vizsgálati alapelv

A karbonátokat sósavban bontjuk szét; a kibocsátott szén-dioxidot egy kalibrált csőben gyűjtjük össze, és térfogatát ismert mennyiségű kalcium-karbonát által azonos körülmények között kibocsátott mennyiséggel hasonlítjuk össze.

3. Reagensok

3.1. Sósav, sűrűség: 1,10 g/ml.

3.2. Tiszta kalcium-karbonát.

3.3. Kb. 0,05 mól/liter koncentrációjú kénsav, metilvörösindikátorral megszínezve.

4. Eszközök

Scheibler–Dietrich-készülék (lásd a függelékben szereplő ábrát) vagy annak megfelelő készülék (kalciméter).

5. A vizsgálat módja

A minta karbonáttartalmától függően mérjük ki egy részmintát az alábbiak szerint:

- a) 0,5 g az 50–100 % karbonáttartalmú termékek esetén, kalcium-karbonátban kifejezve;
- b) 1 g a 40–50 % karbonáttartalmú termékek esetén, kalcium-karbonátban kifejezve;
- c) 2–3 g egyéb termékek esetében.

Az esetlegesen jelen lévő karbonátok lebontása érdekében adjunk sósavat (a fenti 3.1. pont) a részmintához. A szén-dioxid mennyiségét Scheibler–Dietrich-készülékkel vagy annak megfelelő készülékkel (kalciméter) mérjük, és összehasonlítjuk a 0,5 g tiszta kalcium-karbonát által termelt szén-dioxid mennyiségével (a fenti 3.2. pont).

Minden meghatározást azonos körülmények között végezzünk, hogy elkerülhető legyen a hőmérséklet- és nyomáskülönbségekből fakadó korrekció. A meghatározást lehetőleg szabályozott hőmérsékletű helyiségben végezzük.

A Scheibler–Dietrich-készülék használatára vonatkozó eljárást a függelék részletesen ismerteti.

6. Számítás

A tiszta kalcium-karbonátként kifejezett karbonáttartalmat az alábbi képlet segítségével számítjuk ki:

$$X = \frac{V \times 100}{V_1 \times 2 m}$$

Ahol:

X = a minta kalcium-karbonátként kifejezett %-os (m/m) karbonáttartalma.

V = a rész minta által kibocsátott szén-dioxid, ml-ben.

V₁ = 0,5 g CaCO₃ által kibocsátott szén-dioxid, ml-ben.

m = a rész minta grammal kifejezett tömege.

7. Észrevételek

- 7.1. Ha a Scheibler–Dietrich-készüléket használjuk, valamint a minta tömege 2 g-nál nagyobb, először töltsünk 15 ml desztillált vizet a lombikba (az alábbi függelékben szereplő ábra 4. pontja), és a vizsgálat megkezdése előtt keverjük össze sósavval (a fenti 3.1. pont). Az ellenőrző vizsgálat esetében ugyanennyi desztillált vizet használjunk.
- 7.2. Ha a használt készülék űrtartalma eltér a Scheibler–Dietrich-készülékétől, a mintából és a kontrollanyagból vett részt, valamint a számításokat annak megfelelően kell korrigálni.

Függelék

A Scheibler–Dietrich-készülék használatára vonatkozó részletes eljárás

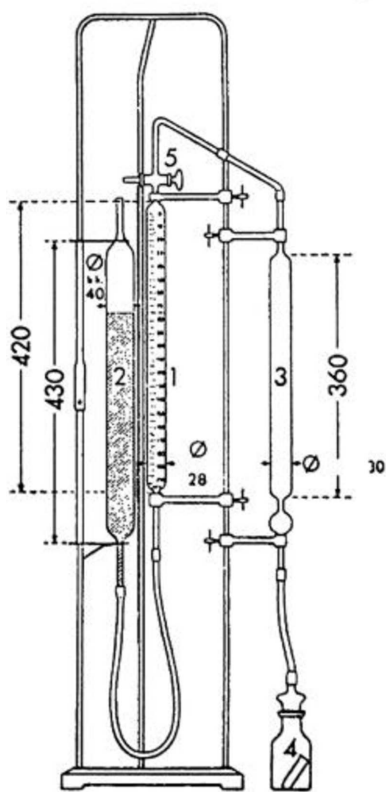
Helyezzük a rész mintát a készülék speciális lombikjába (az ábra 4. pontja), amelyet 10 ml sósavat (a fenti 3.1. pont) tartalmazó, törhetetlen anyagból készült, kis méretű csővel szereltek fel, és kapcsoljuk a lombikot a készülékhez. Fordítsuk el a háromfázisú csapot (az ábra 5. pontja) úgy, hogy a kalibrált cső (az ábra 1. pontja) a külső résszel kapcsolódjon. A színezett kénsavval (a fenti 3.3. pont) töltött és a kalibrált csőhöz (az ábra 1. pontja) kapcsolt mozgatható cső (az ábra 2. pontja) segítségével igazítsuk a folyadék szintjét a nulla jelhez. A csövek (az ábra 1. és 3. pontja) összekapcsolásához fordítsuk el a háromfázisú csapot (az ábra 5. pontja), és ellenőrizzük, hogy a szint nullán áll-e.

A speciális lombik (az ábra 4. pontja) megdöntésével folyassunk lassan sósavat (a fenti 3.1. pont) a rész mintára. A mozgatható cső (az ábra 2. pontja) leengedésével egyenlítő ki a nyomást. Rázzuk a speciális lombikot (az ábra 4. pontja) egészen addig, amíg a szén-dioxid-kibocsátás teljesen meg nem szűnik.

A csövekben (az ábra 1. és 2. pontja) lévő folyadék egyenlő szintre igazításával állítsuk vissza a nyomást. Néhány perc múlva, amikor a gáz mennyisége állandósul, olvassuk le az eredményt.

Végezzünk ellenőrző vizsgálatot ugyanilyen körülmények között 0,5 g kalcium-karbonáton (a fenti 3.2. pont).

SCHEIBLER-DIETRICH-KÉSZÜLÉK SZÉN-DIOXID MEGHATÁROZÁSÁRA

(mm-ben mérve).”